

"Danfæren"

et halvugentlig Ugeblads- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika, udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

"Danfæren" udkommer hver Onsdag og Fredag.

Pris pr. Aargang i De Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forud. Betaling, Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

"Danfæren"

bliver sendt til Subskribenter, indtil udtrykkelig Oplyselse modtages af Udgiverne og at Gæld er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Naar Leserne henvender sig til Folk, der abonnerer i Bladet, enten for at lade dem vide eller for at lade dem vide om det averterede, bedes de altid omtale, at de lade Abonnementet i dette Blad. Det vil være til genbydig Nytte.

Danmarksbrev

til "Danfæren"

af J. S. C. S. C.

København, d. 22. Okt. 1901.

Kære Pastor Jensen!

Da der i Dagene den 22., 23. og 24. Oktober afholdes det saakaldte "Kirkelige Møde" i København, hvor Præster fra hele Danmark: baade indre Mission, Grundtvigianere og højskolelige kommer sammen for i Fællesskab og Færdighed at drøfte forskellige Spørgsmaal angaaende vort Forhold til Herren og Menigheden, kan det maatte interessere Dem at høre lidt desangaaende, og om De vil lade det gaa videre i "Danfæren".

Moderne begynder i Dag d. 22de Oktober med Gudstjeneste i Holmens Kirke, der var fyldt til sidste Plads. Det havde været befremt, at Bisk. Beck skulde tale. Herren vilde det anderledes, som Pastor Fenger, der da holdt Taler i Stedet for vor afdøde Ven, omtalte. Hvorfor Pastor Fenger holdt en glimrende Tale ud fra Matt. 14, 22—23 om hvor højt end Kirkestiftet gaar, gennem Storm og Bølger, Mærte og Taager, som Stats- eller Frikirke, saa skal dog Kirkens Herre føre det sikkert i Haand, og lade Kirken gøre sin Gerning ved at frelse alt, hvad frelles kan". Det gjaldt for os at lære, at det var færdigt at forlade Skibet, vor lutherste Kirke, selv om Herren tvang os, som før sine Disciple, til at sejle ud paa det stormende og mørke Hav, som Pastor Fenger sammenlignede med en Frikirkes Kaar.

At det er noget, vi vil give Fenger Ret i over i Amerika, hvor vi er nødt til at indtage denne Stilling, er vel klart for de fleste. Ingen Kirke peger dog klarere end vor lutherste paa den Korsfærd, den Opland og Himmelhøje og siger: Du er Kristus, den levende Guds Søn. Pastor Fengers Tale vil om nogle Dage udbomme i Trykken, og jeg skal saa snart den kan faas, sende den til Dem.

Klokken 5 mødtes vi i Bethesda, og da Pastor Hoffmeyer velvilligt har overladt mig en Plads som Referent til vore Blade i Amerika, er jeg allsaa til Stede og vil med største Pust sende Dem mine Redtegnelser fra Mødet, der i Dag har til Emne: "Hvor paa a hvide den personlige Frelsesvissheds?" indledet af Proff C. Wegener, Stamstrup, og Pastor A. Fibiger, København.

Efter at jeg har faaet anvist Plads blandt de Herre Referenter og tan herfra over de hele Bethesda Sal, som er fyldt til sidste Plads, af en Stare, der før Mødet Begyndelse er at høre paa, som naar man er til Stede paa Børsen, dog Ansigt og Ophavselen i det hele er jo en Del forskellig. En hver af Deltagerne er forsynet med et Heste af Sange, ialt 45 Numre, der vil blive brugt under Mødet. Naar vi haaber paa godt Udblyt af Mødet; men hvordan det vil lykke mig at komme fra dem for mig uvante Betilling af referere —?

Kl. Naar 5, Mødet aabnes og ledes af Pastor Fenger, København. Sangen: "Nu bede vi den Helligaand", blev aflungen med Liv og Lyst, og Prof. A. Wadsen talte nogle Ord for Indledningen: "J. Col. 3 Kap. 12. Der er noget velgørende ved at betragte en anden Mand eller Kvinde; men sæt for Eks. at straks efter kommer en

den Herres Jesu Naad." Disse Ord er som Indholdet i den Kristnes Liv; men indeholder en anden Betragtning end den, som ligger os nærmest, idet det synes for os, at mange af vore Bæstefælle ligger og er udenfor Gæstfærdighed, og at de fleste af dem ikke har den rette Færdighed, som vi har. Dog er det saa, at de fleste kristelige Egenstaber: Dynggæbe, Taalmodighed, Retfærdighed, Barmhjertighed, Kærlighed o. s. v., kunne lægges ind i enhver Gerning. . . .

—Mandelig betragtet er enhver Gerning stor i Herrens Øjne; thi den, som gør den, har og skal faa af Herren et evigt Liv. Apostelen bestrider, hvad der kunde synes underligt, rigtigt Trælsens Stilling og Arbejde, som om han vilde sige: "J kunne ret lade et stille Lys skinne om eder og paa den Maade tale et stille, men overbærende Sprog. Men ingen Gerning, saa ringe eller for vore Øjne, findes, hvor Tæsten ikke finder Anvendelse, og gør den til ikke, er vor Gerning, for vort eget Vedkommende, omsonst. Naar vi Lov til at leve vort Lids Arbejde efter dette, ville vi trænge til at stræbe videre fremad. Dog har vi en Frelser, der ikke foragter de svage Livsdyper. Han ser paa Hjerte og Villie. Og saa det gælder, at om vi bede om den Helligaand, vil han give os fra det mindre til det større. Og Dagen skal komme, da Guds Villie med os skal blive klar, og have sin Betydning. Saaigt er det at leve sit Liv under saadanne Forhold, som at der Gerning skal bære Frugt her og hvidet. Lad saa den ægte Klang være til Stede under dette vort Møde, at det maa være paa Guds Ords Grund. Smaa maader og Naadegaver er forskellige, men vi kan være Saa- heden tro i Kærligheden.

Efter Sangen: "Om Sandheds Land og Vidne giv", talte Proff Wegener over Emnet: "Hvorfor hvidet den personlige Frelsesvissheds?" Naar her i Aften skal forhandles om dette Emne, vil jeg begynde med at minde om, hvad der staar i 2 Mos. 3, 57, hvor Herren siger til Moses: "Drag dine Stø af, thi det Sted, du staar paa, er hellig Jord". Vi gaar nu til at betragte det dybeste, det helligste, som Menneket ejer, selve Livet i sin fulde Betydning. Det leder hen til Hjertets skjulte Helligdom, som vi nødig ville have frem for almindelig Til- syn, derfor er det helligt. Og saa kan vi minde, hvad Herren lod Moses sige til Folket: Kom ikke for nær hid. Thi her er et Sted, som kun findes i Hjertets skjulte Helligdom. Vi spørger da: Hvorfor hvidet den personlige Frelsesvissheds?

Derpaa, at Frelsen har fundet Sted i Hjertet og tillige paa, at Herren er med sit Ord og sin Kraft til Stede i sin Menighed, altsaa baade noget i ens egen Person og noget i Kirkens liv sin Herre. Ved at faste Spørgsmaalet ud, vil vi, hvad vel ogsaa vil erfare gennem Forhandling, saa forskellige Svar, og man vil ofte tvivle om deres Sandhed, endog af Menneker, der er tomme til Frelsen. At Spørgsmaalet er kommen frem, ligger for en stor Del i den store Vækkelsesbølge, som Gud bære tattet, har gaaet og gaar over vort Folk, gaar gennem den danske Kirke.

Svarene bliver ofte forskellige, men dog er der nogle, som vi kunne betegne som typiske. Vi spørger: "Hvorfor hvidet den personlige Frelsesvissheds?" Svaret vil i et Tilfælde maatte blive: "Jeg har aldrig rigtig tænkt over det, og hvorfor? Man tror ikke, at det vil hjælpe at grunde paa denne Sag, da man dog ikke tror paa at kunne opnaa at komme til fuld Klarhed desangaaende. Men siger man: har nogen den, har jeg den vel saa god som nogen. Den manglende Forsaaelse kommer af, at man taler fra forskellige Punkter. Først om Naadens Helligdom hvidet, og for det andet om Sjæles Frelsel fra Dønnen ved Naaden i Kristus. Man kan maatte ikke med Urette kalde denne Opfattelse af Spørgsmaalet for den vulgære.

Den anden Opfattelse af Frelsesvissheden er blandt dem, der med Bølg og Magt vil være Kristne. Af dem, hvorpaa maatte Herrens Ord finder Anvendelse, at de trænger ind i Himmelen med Bølg og Magt. Disse Menneker vil for enhver Pris være Kristne og tænker saa i Kraft af denne deres Higen, saa maa de være det. Etal vi give denne Opfattelse et Navn, kan vi påsænde kalde dem for den brutale Frelsesvissheds.

En tredje Opfattelse er denne, som vi høre af Menneker, der lige har smagt Naaden i Kristus. Det formelige lyser dem ud af Øjnene, at de er visse paa deres Frelse. Og spørger man dem om de er frelste, vil de svare med den største Frimodighed: Ja, det stede denne eller hin Stund, ved dette Stridord, eller noget som blev mig klart, at jeg er et frelst Menneke. Der er noget velgørende ved at betragte en anden Mand eller Kvinde; men sæt for Eks. at straks efter kommer en

ben til os, som kender Vedkommende, der lige har forladt os, og vi siger saadant og saadant talte vi sammen. Et lyst Smil gaar over hans Ansigt og han siger: Og saa jeg kender denne Tilstand, men den holdt ikke. Jeg maatte lære dette, at et Menneke kan ikke bygge sin Frelsesvissheds paa sin Omvendelse, paa dette at føle sig frigjort og frelst; jeg maatte lære dette, at et Menneke kan ikke bygge sin Frelsesvissheds paa noget af hans eget, som det ganske vist var Guds Gerning i ham, men alene paa dette, at vi hver Dag leve paa Guds Naade, noget, som jeg daglig maa modtage i mit Kalds Gerning, som en Levsager, der kommer mig nærmere Dag for Dag. Var da den første, som vi kunne kalde den æstetiske nødvendighed eller ej? "Ja", vil Vedkommende svare, "for mig var den vel nødvendig." Vi maa opleve den æstetiske Nødvendighed; men det er vist, at man ikke kan bygge paa en saadan Oplevelse; thi den er kun et Minde, og det kunde da hvide, at vor Frelsesvissheds kun blev til et Minde. "Men under hvilken Form da?" ville vi spørge ham, vi talte med. "Du spørger saa underligt," vilde han maatte svare. "Forestil dig et Barn, og du spørger det: Er du hjemme her? Barnet vilde vist se paa dig og synes, det var et underligt Spørgsmaal, og svare: "Ja, jeg er hjemme hos mine Forældre og er deres Barn; det har jeg ikke mindste Frygt for naar jeg går, hvad de forlanger af mig, er lyd og ærlig."

Denne Form kunne vi maatte kalde for Barnevisheds eller den etiske Vedvissheds. Denne Vished vil sikkert ogsaa ethvert troende Menneke anerkende, enten han er sig den fuldt bevidst eller ej. Reflekteret vil dog blive det samme, nemlig den etiske Vished, som gives, idet man ikke lever et Liv, hvorved Helligaanden bekræftes, ham der alene kan give denne Vished.

Gaa vi nu tilbage og betragte de forsmættede og vulgære og brutale, kan egentlig ikke nogen af dem kaldes Frelsesvissheds. Idet det jo er klart, at først maatte vi være visse paa, at andre, som vi satte os til havde denne Vished, og hvad angaar den anden, den brutale, er det jo noget, som ligger i Sagens Natur, at fordi man vil, er det jo ikke sikkert, at man er i Besiddelse deraf.

Det som er den æstetiske Frelsesvissheds store Fortrin er jo dette, at den kan pege paa noget befremt og sige: Saaledes og den Gang. Kommer disse os i Møde vider de hvidende; men spørger vi om: Hvidet er da den normale? da maa vi sige, at denne er det ikke. Den æstetiske Frelsesvissheds har den store Frifæle at bygge paa sig selv, sin egen Omvendelse; men skal vi holde paa den, bliver vort Liv et Liv i Ansættelse. Den etiske F. B. har dette for sig, at den hvidet paa Naaden, og paa Naaden alene skal et Menneke bygge. Derfor var det ikke alene, at Luther oversatte Rom. 3, 28 ved Troen alene, men ogsaa paa sit Hjertes egen Erfaring og Træng. Der skal Oplevelser til, men i første Række Naaden, som har tre Kendetegn. Først: Ubetinget. Taaler intet ved Siden af sig og taaler ikke den uklare Forsaaelse af Synsbegyndelse, hvor der er gamle Synder, som vi ikke vil forlade ved Naadens Hjælp som gives i Samkvæmmet, Ordet, Bønner og Arbejde. Men her er en Fare, som den katolske Kirke er falden i, nemlig, at stole paa Naadens Virkninger i Stedet for paa Naaden selv.

For det andet: Hellig Frelser magt. Naade har Magt til at rive et Menneke ud af Synden, derfor er Frelsesvissheden og Trofasthed i vor jordiske Kald uadskillige.

Og for det tredje: Historisk. Naade, d. e. Kristi Gerning, at hvide paa Guds Ords Grund, der er trykt og giver, hvad Hjertet træver. Sværtes den, da til det Sakramenterne og Ordet: Her gælder det: "Tal Herre, din Tjener her." Ved et rent Kristent, men glemt ikke at leve det i Herrens Menighed.

Enteltmandstrifendom vil udbude vort Liv og dermed svække vor Frelsesvissheds. Men til Slut, lad os lægge os alvorligt paa Sinde, at den personlige Frelsesvissheds er et Livstegn, men et ikke Livet selv. Vas paa, at man ikke fint putter noget ind selv i Stedet for at bygge paa Naaden. Opgaven er at faa Livet selv gjort stærkt, man maa ikke drive paa Livstegnene, der, som hos Isøerne, let kan lede til Karikaturene. Regulatoren paa en Dampmaskine viser hvor lavt eller hvor højt Tryk det er; men man kan ikke ved kunstig at faa den til at gaa hurtig, fremkalde mere Kraft. Saa der maa være Kraft, maa her være Liv.

Ogsaa her gælder det: "Livet er mere end Maden. Maden kan ikke undværes, saa er det her med Visheden, den kan ikke undværes. Uvisheden har en egen Gøne til at udbude Sjælen. Derfor, var paa Vagt overfor An-

fægtelser og Tvivl. Der er noget til, der hedder en syg Tro, der er Modfatning til den sunde Tro. Men Uvisheden er ikke for alle Menneker. Naar vi maa være barfomme med at frakende tvivlende Menneker deres Tro, men derimod sige at lede dem hen paa de Stier, hvor Herren har forjættede Trængsel. Da det jo fremfor alt er vor Træng, og vor Haders Villie, at vi ved hans Søn og Naads Bistand skulle finde Høile og Fred. Amen.

Efter Lange: "Staa fast min Sjæl i Herrens Krige", talte Pastor A. Fibiger, København. Pastor Fibiger udtalte sin Glæde over at maatte indlede i dette Emne, men havde overfor Prof. Wadsen, der anmodede ham herom, udtalt sin Betænkelighed paa Grund af hans Ungdom. Prof. W. mente imidlertid, at det var godt ogsaa at høre de unge Mening. Vi staa her over for et Mysterium. Dog har den trofaste Gud givet os Vidnesbyrd, som ikke lader os i Uvished om, at jo hans Børn ogsaa paa dette Punkt kan komme til Vished, om det end er svært at forklare hvorledes.

1. Er det overhovedet muligt at opnaa F. B.? 2. Hvorfor hvidet den da? (Frelsesvissheden.) Emnet udtaler, at den er til, altsaa givet. Uden Vished ingen sand Kristendom.

1. Jesus vil gøre Menneken til Guds Børn. Nu ere vi Guds Børn (1 Joh. 3, 2), "Min Tro har frelst dig." 2. Vi have med Gud selv at gøre, hvis Ord, "Stærk haad det næver." En Frelser der ikke kunde give fuld Vished var ingen Frelser. Dette: "vi vide" er bestemt fremfat, ikke alene af Guds Ord, men ogsaa af Kirkens første Mænd. Men det naturlige Menneke i sin Fordærvelsel tror alt andet, som ogsaa Luther har sagt. Menneken ere villige til at tro alt andet. Derfor kan vi svare, ja, vi have en Frelsesvissheds. Men hvorfor hvidet den da? Vi maa svare, at den har baade et objekt og subjektivt Fundament. Objektivt først og andet; uanfægtet af alt, ingen lægger nogen anden Grundbold, end den som lagt er af Jesus Kristus, herten ved Loven eller ved Gerningerne. Det Ord, om fri, uforholdt Frelse, denne Korsets Sejr alder evig Høile.

Kristendommen er historisk.

Slk Horn Højskole.

24de Skoleaar begynder 1. Dec. 1901. Undervisning paa engelsk og dansk for Begyndere og Viderekomne, Mænd og Kvinder. 14 Dollars for 4 Ugers Kost, Undervisning, Lys, Varme og Seng. Skriv til P. S. Sig, Elk Horn, Shelby Co., Ia. forlang Katalog.

Dalb. Ved: Erindringer fra mit Liv. Jubbunden \$1.00. Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Det største og mest komplette Bist- og Stiers Etablissement i Iowa.

(Etableret 1876.) Fersk- og Saltvands. Fisk. Stiers og Celeri. H. H. Vogt & Co. Kjøbere og Forhandlere, Davenport, Ia. Bl. de \$10 for hver Omt i Svin, indt. der overes med Moore's Hog Medicine; fester 4c pr. Maand. 100 P. af Moore's Stock Food vil fede Svin mere end 1000 P. Oil Meal; hvis ikke, forbrer vi ingen Betaling. Det l. maa De lade deres Svin. MOORE'S STOCK FOOD CO., Council Bluffs, Ia. Agent i udsat, hvor ingen laadanne findes.

AMERICAN LINE.

Ekursioner afgaar fra New York paa følgende Dage: S. S. Philadelphia 13. Nov. Kl. 10. Form. S. S. St. Paul 20 Nov. Kl. 10 Form. Særlig henledes Opmærksomheden paa de To store JULE-EXKURSIONER, der afgaar fra New York med nedenstaaende Dampskibe: Dobbelskruet Expressdampskibe Philadelphia den 4. Dec. Kl. 10 Form. St. Paul den 11. Dec. Kl. 10 Form. En bekvem og hurtig Rejse garanteres hvis De rejser med et af ovennævnte populære Postskibe. Hvis De vil fejre Julen i Danmark, saa rejse over Havet med "Philadelphia" eller "St. Paul". Tilskriv os for Prislister og Ekursionsprogrammer. INTERNATIONAL NAV. CO., Cor Dearborn & Washington Str CHICAGO, ILL.

STANDARD MFG. CO., Beekman St., P. O. Box 1179, N. Y. D-pt. 152.

Det billigste Oplagshus i de Forenede Stater

Fra Fabrik til Familier er vor Fortrinsopplagshus. Med i'c, for De har det vore Priser, allerede lavt De Venge.

Læs Prins Otto af Danmark.

Læs Ingemanns Prins Otto af Danmark

Den mest søgte af alle Ingemanns berømte, historiske Fortællinger.

Alle danske Amerikanere bør læse denne Fortælling, som vil blive offentliggjort i "Danfæren". To Gange hver Uge De vil finde en hel 4-Spaltet Side Fortælling.

"Danfæren" er det eneste dansk-amerikanske Blad, som :: :: :: :: :: :: udgaar to Gange ugentlig, og Fortællingen vil saaledes passe til den nu kommende Vinterlæsning.

De, som har læst "Valdemar Sejer", vil sikkert med Glæde imødesee Fortællingen "Prins Otto af Danmark". Denne Fortælling fra den største danske Folkeforfatter, B. S. Ingemanns Haand omhandler en af de mest kritiske Perioder i Danmarks Historie.

"Prins Otto af Danmark" er alene mere værd end et helt Aars Abonnement-Penge for "Danfæren". Et af derfor mange ny Abonnenter — \$1.50.

"Prins Otto af Danmark" paabegyndes i næste Uge.

Vær derfor hurtig med 1) at faa nye Abonnenter, 2) at opgive Navne og Adresser paa danske Bønder og Raabøer. Se de specielle Tilbud andet Steds i Bladet.

Læs Prins Otto af Danmark.